

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

«Ἐν τῇ Μάνδρα πανηγυρίσωμεν,
τῇ Θεομήτῳ Τριάδος Χάριτι»

Ἱερὰ Ἀγρυπνία

ἐπὶ τῇ Συνάξει πασῶν τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων
στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων

Τὴν **Πέμπτη**, 8η Νοεμβρίου 2024 ἐκ. ἡμ., ἐπανηγύρισε ἐπὶ τῇ Συνάξει τῶν Τιμίων Ἐπουρανίων Δυνάμεων, ἡ Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ὁ καὶ πνευματικὸς Πατὴρ τῆς Ἀδελφότητός μας, Ὡρωτοῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, προῖστατο ὅλης τῆς ἱεραῆς Ἀγρυπνίας (6.30 μ.μ. - 2 π.μ.).

Συμμετείχαν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρῆτις π. Θεοδόσιος, Ἡγούμενος τῆς Ἱεραῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ὁ ἐορτάζων Ἐφημέριος τῆς Μονῆς Αἰδεσιμ. π. Ἄγγελος Μουρλάς, καὶ οἱ Αἰδεσιμ. π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης καὶ π. Σωτήριος Γιούλης, ὁ Ἱεροδιάκονος π. Γαβριηλ Ἀγιοκυπριανίτης, ὡς καὶ τρεῖς εὐλαβεῖς Ὑποδιάκονοι.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενες ἡ πολυσέβαστη Γερόντισσα Νικοδήμη Μοναχὴ (Ἱερὸ Ἰουχαστήριον Παναγίας Πορταϊτίσσης Φυλῆς) καὶ ἀντιπροσωπίες ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν καὶ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Μυρτιδι-

ωτίσσης Ἀφιδνῶν, ὡς καὶ ἀρκετοὶ φιλο-ἄγγελοι Ἀγρουπνισταί. Οἱ πλεῖστοι δὲ ἐξ αὐτῶν, καταλλήλως προετοιμασμένοι, ἐκοινωνήσαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

* * *

Στὴν Ἱερὰ Ἀγρουπνία, ἐψάλη ἡ Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Προστατῶν τῆς Μονῆς, στὸ τέλος δὲ τοῦ Ὁρθρου ἐψάλησαν τὰ εἰδικὰ Ἐγκώμια καὶ Εὐλογητάρια εἰς τοὺς Ἁγίους Χοροὺς τῶν Ἀσωμάτων Τάξεων.

* * *

Στὸ Κοινωνικό, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας

• ἐσημείωσε, ὅτι ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων φωτίζει πολλὰς πλευρὰς τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, γιὰ ὅσους θέλουν νὰ μὴν μένουν στὴν ἐπιφάνεια, ὅταν ἡ ζωὴ μας ἐξαντλήται μόνο εἰς «καθήκοντα» καὶ «εὐσεβεῖς πράξεις», ἀλλὰ νὰ ἐμβαθύνουν, ὥστε νὰ ἀξιωθοῦν μιᾶς βαθυτέρας, πλέον οὐσιαστικῆς καὶ συνειδητῆς σχέσεως μὲ τὸν Χριστό μας.

Ἡ σχέσηις αὐτὴ ἀναπτύσσεται στὴν καρδιά μας, ὄχι τὴν σαρκική, ἀλλὰ τὴν ἄλλη «καρδιά», τὴν οὐσία τῆς ψυχῆς μας, στὸ βαθύτατο εἶναι τῆς ὑπάρξεώς μας, στὸν μυστικὸ «τόπο», ὅπου ὁ ἄνθρωπος ὁ ταπεινός, ὁ ἁμαρτωλός, ὁ ὑλικός, συναντᾶται μὲ τὸν Θεόν, καὶ γίνεται μία ἕνωσις, τὴν ὁποῖαν οἱ Πατέρες ὁμοιάζουν μὲ αὐτὴν τῆς Νύμφης μὲ τὸν Νυμφίον...

«**Κύριε...** τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν; ἤλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξη καὶ τιμὴ ἐστεφάνωσας αὐτόν» (Ψαλμ. η' 5-6), «**Κύριε,** τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζη αὐτῷ;» (Ψαλμ. ρμγ' 3), ἀναφωνεῖ ὁ Ψαλμωδός, θαυμάζων πόσο ὁ Θεὸς ἐτίμησε τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος εἶναι ὡς κόκκος ἄμμου μέσα στὸ σύμπαν...

Ὅμως μὲ τὴν Ἐνσαρκο Οἰκονομία Του, ὁ Χριστὸς μας ἐτίμησε τὸν ἄνθρωπο ἀσύγκριτα περισσότερο ἀπὸ τὸ «βραχύ τι παρ' ἀγγέλους»: ἡ φύσις μας ἐνωμένη μὲ τὴν Θεϊκὴ φύσιν στὴν ὑπόστασι τοῦ Χριστοῦ μας, ἀννυψώθηκε ἕως τὰ δεξιὰ

τοῦ Πατρός, ἔγινε ὁμόθρο-
νος, ὁμόθεος καὶ ὁμόδοξος...
Συμπροσκυνεῖται μὲ τὴν θε-
ϊκὴ φύσι...

Ἄς ἐνθυμηθοῦμε τὴν ἀρ-
χαία δόξα μας στὸ πρόσωπο
τῶν Πρωτοπλάστων, τῶν κατ'
εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Θεοῦ
πλασθέντων...

Ἄς ἐνθυμηθοῦμε, ὅτι κατὰ τὸ Βάπτισμά μας βυθισθήκαμε στὴν
δόξα τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, ἐνω-
θήκαμε μὲ τὸν Χριστό μας, εἴμεθα μέλη τοῦ Σώματος Αὐτοῦ...

Στὸν ἄνθρωπο δίδονται κατὰ χάριν –πλὴν τῆς κατ' οὐσίαν
ταυτότητος– τὰ πάντα, ὅσα ἔχει ὁ Θεός: **ἡ** Ἀγάπη, τὸ προορα-
τικὸ καὶ διορατικὸ, τὸ χάρισμα τῆς θαυματουργίας, ἀκόμη καὶ
τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν.

Ἄς μᾶς συγκλονίζη ὁ πλοῦτος τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ μας γιὰ
ἐμᾶς τοὺς ἀχαρίστους... **Ἄς** θερμανθῆ ἡ καρδιά μας στὴν ἀγάπη
Του, ἃς ἀνταποκριθοῦμε μὲ θυσίες ἀγάπης, εὐγνωμοσύνης καὶ με-
τανοίας: **«Θερμάνθη ἡ καρδιά μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ
μου ἐκκαυθήσεται πῦρ»** (Ψαλμ. λη' 4), ἐν τῇ μελέτῃ τῶν δωρεῶν τοῦ
Θεοῦ, καὶ νὰ θέλουμε νὰ Τὸν ἐγγίσουμε: **«Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ καὶ
ἐγγίει ὑμῖν»**, στὸν τόπο τῆς βαθείας καρδίας.

Ὅπως τὸ λέει ἓνας στίχος λαϊκοῦ τραγουδιοῦ, «ἡ πιὸ γλυκεῖα
πατρίδα εἶναι ἡ καρδιά», ἐκεῖ ὅπου μὲ τὴν μελέτη τοῦ ὀνόματος
τοῦ Χριστοῦ μας, τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ Θεοῦ, ἐλέησόν με»,
ἀνάβει πόθος ἐπὶ πόθου στὴν μυστικὴ παρουσία Του, ὅπως τὸ
περιέγραψαν οἱ Μαθηταὶ τοῦ Κυρίου: **«οὐχὶ ἡ καρδιά ἡμῶν και-
ομένη ἦν ἐν ἡμῖν;»**.

Αὐτὸν τὸν πόθον, αὐτὴν τὴν ἐνωσι θέλει ὁ ἐχθρὸς νὰ ἐμποδίση
καὶ προσπαθεῖ νὰ μᾶς παρασύρη σὲ μικρότητες, σὲ γήϊνες καὶ
ἐμπαθεῖς παγίδες. **Ἀπὸ** μᾶς ἀπαιτεῖται ἐγρήγορσις καὶ ἀποφασι-
στικότητα, καὶ τότε οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι ἔρχονται στὴν βοήθειά μας,
καθὼς εἶναι «λειτουργικὰ πνεύ-
ματα εἰς διακονίαν ἀποστελλό-
μενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρο-
νομεῖν σωτηρίαν»...

* * *

Ἀκολουθήσε ἡ Λιτάνευσις
τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας τῶν Ἁγίων
Ἀγγέλων, ὡς καὶ τῆς Εἰκόνας

τῶν δύο Ἀγγέλων-Φυλάκων τῆς Μοναχῆς (Βαπτίσματος καὶ Σχήματος), πέριξ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς.

Τέλος, διενεμήθη στοὺς πιστοὺς τὸ δέκατο τέταρτο καθιερωμένο Ἀναμνηστικό - Κατηχητικό Φυλλάδιο, ἀφιερωμένο

στοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους, μὲ τίτλο: **«Οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι στήν ζωή μας»**, μὲ διηγήσεις, στίς ὁποῖες μαρτυρεῖται ἡ πρόθυμη βοήθεια τῶν Ἀγγέλων εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ προσευχομένους πιστοὺς.

* * *

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας, συνηθροίσθη ἅπασα ἡ Ἀδελφότης, ὑπὸ τὴν Πολυσεβάσθη Γερόντισσά μας Ταξιαρχία Μοναχή, μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ μας Πατρός, γιὰ νὰ ἀνοίξη ἡ νέα κατηχητικὴ **Περίοδος ΙΗ'** τῶν Ἀγγελικῶν Συνάξεών μας.

● **Κατὰ** τὴν ἐναρκτήρια αὐτῆς Ἀγγελικῆς Συνάξις, ἐμελετήθησαν εὐαγγελικὰ καὶ πατερικὰ Κείμενα, ἐπισημαίνοντα τὸν ἡσυχαστικὸν καὶ εὐχαριστιακὸν χαρακτήρα τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς, τοὺς ὅρους τῆς εἰρηνικῆς καὶ ἀδελφικῆς συμβιώσεως, καὶ τὴν ἔννοια τοῦ «πλησίον»...

Γιὰ πολλοστὴ φορὰ, οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι ἐδαψίλευσαν στήν Ἀδελφότητά μας, ἐπὶ τῇ Συνάξει Αὐτῶν, τὴν δροσιὰ τοῦ Πνεύματος καὶ τὴν ἀφυπνιστικὴ Χάρι τῶν πατερικῶν παρακατηκῶν.

† Μ.Σ.Α.

Ἐκ τῆς «Ἐκλογῆς»

**«Χαίρετε οἱ τὸ φῶς ἐν πληρότητι γινώσκοντες,
φῶς τε Μοναχοῖς χρηματίζοντες,
καὶ τὰ ψυχὰς πάντων ἰλαρρύνοντες,
ποθεινότατοι Ἅγιοι Ἄγγελοι»**

